

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

दुर्योधनस्तोराजन्मभ्यभाषतदुर्मखं ॥ एषदुर्मखराधेयोभीमेनविरथीकृतः ॥ १६ ॥ तंरथेननरश्रेष्ठसंपादयमहारथं ॥ ततोदुर्योधनवचःश्रुत्वाभारतदुर्मखः ॥ १७ ॥ त्वरमाणोभ्ययात्कर्णभीमंचावारयच्छरैः ॥ दुर्मखंप्रेक्ष्यसंग्रामेसूतपुत्रपदानुगं ॥ १८ ॥ वायुपुत्रःप्रहृष्टोभूत्सकिणीपरिसंलिहन् ॥ ततःकर्णमहाराजवारयित्वाशिलीमुखैः ॥ १९ ॥ दुर्मखायरथंतूर्णप्रेषयामासपांडवः ॥ तस्मिन्क्षणेमहाराजनवभिर्नतपर्वभिः ॥ २० ॥ सुमुखैर्दुर्मखंभीमःशरैर्निन्येयमक्षयं ॥ ततस्तमेवाधिरथिःस्यंदनंदुर्मखेहते ॥ २१ ॥ आस्थितःप्रबभौराजन्दीप्यमानइवांशुमान् ॥ शयानंभिन्नमर्मणंदुर्मखंशोणितोक्षितं ॥ २२ ॥ हृत्वाकर्णोश्रुपूर्णाक्षोमुहूर्तनाभ्यवर्तत ॥ तंगतासुमतिक्रम्यकृत्वाकर्णःप्रदक्षिणं ॥ २३ ॥ दीर्घमुष्णंश्वसन्वीरोनकिंचित्प्रत्यपद्यत ॥ तस्मिंस्तुविवरेराजन्नाराचान्गार्धवाससः ॥ २४ ॥ प्राहिणोत्सूतपुत्रायभीमसेनश्चतुर्दश ॥ तेतस्यकवचंभित्वास्वर्णचित्रंमहौजसः ॥ २५ ॥ हेमपुंखामहाराजव्यशोभंतदिशोदश ॥ अपिबन्सूतपुत्रस्यशोणितंरक्तभोजनाः ॥ २६ ॥ क्रुद्धाइवमनुष्येद्रभुजंगाःकालचोदिताः ॥ प्रसर्पमाणामेदिन्यातिव्यरोचंतमार्गणाः ॥ २७ ॥ अर्धप्रविष्टाःसंख्याबिलांनीवमहोरगाः ॥ तंप्रत्यविध्यद्राधेयोजांबूनदविभूषितैः ॥ २८ ॥ चतुर्दशभिरत्युग्रैर्नारैश्चैरविचारयन् ॥ तेभीमसेनस्यभुजंसव्यंनिभिद्यपत्रिणः ॥ २९ ॥ प्राविशन्मेदिनीभीमाःक्रौंचपन्नरथाइव ॥ तव्यरोचंतनाराचाःप्रविशंतोवसुंधरां ॥ ३० ॥ गच्छत्यस्तंदिनकरेदीप्यमानाइवांशवः ॥ सनिभिन्नोरणेभीमोनाराचैर्मर्मभेदिभिः ॥ ३१ ॥ सुस्नावरुधिरंभूरिपर्वतःसलिलंयथा ॥ सभीमस्त्रिभिरायस्तःसूतपुत्रंपतत्रिभिः ॥ ३२ ॥ सुपर्णवेगैर्विव्याधसारथिचास्यसप्तभिः ॥ सविद्वल्लोमहाराजकर्णोभीमशराहतः ॥ ३३ ॥ प्राद्रवज्जवनैरश्वैरणंहित्वामहाभयात् ॥ भीमसेनस्तुविस्फार्यचापंहेमपरिष्कृतं ॥ ३४ ॥ आहवेतिरथोतिष्ठज्ज्वलन्निवदुताशनः ॥ ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिभीमकर्णापयानेचतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ धृतराष्ट्रउवाच देवमेवपरमन्येधिकपौरुषमनर्थकं ॥ यत्राधिरथिरायत्तोनातरत्पांडवरेणे ॥ १ ॥ कर्णःपार्थान्सगोविंदान्जेतुमुत्सहतेरणे ॥ नचकर्णसमंयोधंलोकंपश्यामिकंचन ॥ २ ॥ इतिदुर्योधनस्याहमश्रौषंजल्पतोमुहुः ॥ कर्णोहिवलवाञ्छूरोदृढधन्वाजितक्लमः ॥ ३ ॥

॥ ३५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ३६ ॥ देवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥